

FACULTAT DE CIÈNCIES DE LA INFORMACIÓ. UAB.

Curs Acadèmic: 1980-1981.

Assignatura: Periodisme Especialitzat: Relacions Internacionals.

Departament: Periodisme Escrit.

Curs: 4art.

Professor: Santiago Ramentol.

## A) TEMARI

### I: INTRODUCCIÓ

1.- La creixent complexitat del fenomen informatiu. 2.- La informació en el futur. 3.- La responsabilitat del periodista davant la societat. Necessitat d'una formació científica. 4.- La formació especialitzada. La formació integral. La formació permanent. 5.- Etiologia de l'especialització. La professionalització. 6.- El periodisme especialitzat. Característiques generals. Notes diferencials, tipologia i models. 7.- Les àrees. Els blocs. Els temes. La crisi dels gèneres davant la pressió dels continguts. 8.- Elecció i accés a la informació especialitzada.

### II: PERIODISME ESPECIALITZAT EN RELACIONS INTERNACIONALS

9.- Característiques generals. Notes diferencials. Tipologia i models. De la temàtica general a l'especialitzada. Naixement, continuïtat i ruptura dels models. 10.- Les ciències de les Relacions Internacionals i la informació. Història, periodisme i prospectiva. 11.- La comunicació en la societat internacional. Estructura internacional de la informació. Països desenvolupats versus Tercer Món. 12.- L'eco-sistema informatiu. Orígens i desenvolupament del sistema internacional de la informació. Envers un nou ordre internacional. Alternatives. 13.- Comunicació i canvi social. Informàtica i informació. El rol de la nova tecnologia. Intents de control de la informació. 14.- Política i comunicació. Els mitjans d'informació i les imatges que l'home té de la societat. Comunicació i política comparades. L'acte polític i la informació. 15.- La biosfera política. La comunicació i el funcionament dels sistemes polítics. El canvi en la política i la informació. Restriccions a la llibertat de comunicació. 16.- El concepte de Relacions Internacionals: diversos punts de vista. Objecte i models d'anàlisi de les Relacions Internacionals en els mitjans de comunicació. Mètodes informatius. 17.- El medi internacional en la informació factors i actors. El sistema internacional: funcionament a partir l'anàlisi dels mitjans de comunicació. 18.- El paper de la informació en les Relacions Internacionals. El llenguatge en la informació internacional. El llenguatge en les relacions internacionals: models i anàlisi. 19.- Els fenòmens internacionals i la seva anàlisi en els mitjans de comunicació. L'estructura de la societat internacional: passat, present i futur a través dels M.C.S.

### III: L'ORGANITZACIÓ DE L'ESPAI INFORMATIU

20.- Organització i compartimentació de la secció de Relacions Internacionals. Subespecialitzacions segons àrees i temes. 21.- Subespecialitzacions segons el treball periodístic i els gèneres: el redactor de taula, el corresponsal, els enviats especials, l'editorialista, el comentarista, el col.laborador ocasional, l'assagista. 22.- Diferències entre premsa diària i no diària. Premsa especialitzada. Models. 23.- Anàlisi i redacció. Els gèneres dins el marc de la informació especialitzada en Relacions Internacionals. 24.- Exigències del mitjà: segons el lector, ideologia, temps, espai. 25.- L'estil. Existeix un estil propi? Estil informatiu i estil de sol.licitació d'opinió. Nous estils. L'elecció de l'estil. 26.- Aportacions cien-

tífiques al periodisme especialitzat en Relacions Internacionals. Aportacions de la Història. Aportacions de les Ciències Socials. Mètodes i categories d'anàlisi. 27.- El periodisme d'investigació dins el marc de les relacions internacionals. Fonts de documentació.

#### IV: ANÀLISI COMPARATIU DELS MITJANS

28.- Les relacions internacionals en els M.C.S. catalans, espanyols i estrangers. Models d'anàlisi polític. 29.- Anàlisi comparat de models i textos sobre temes d'actualitat, segons la perspectiva ideològica, geo-política i les exigències del mitjà. 30.- Els grans mitjans impresos: Le Monde, The New York Times, The Times, The Guardian, Il Corriere della Sera, Pravda, La Vanguardia, El País (...) Newsweek, Time, The Economist, Observer, Le Nouvel Observateur, L'Express, Der Spiegel, L'Espresso, Cambio 16, Triunfo (...) La premsa d'Amèrica Llatina. La premsa del Tercer Món. Premsa especialitzada: Le Monde Diplomatique, Foreign Affairs, Politique Étrangère, Afrique-Asie, Jeune Afrique, Cuadernos del Tercer Mundo, Afers Internacionals. Estudi detallat.

#### B) BIBLIOGRAFIA BASICA

- ORIVE, Pedro y FAGOAGA, Concha: La especialización en el periodismo. Madrid. Dossat, 1974.
- CLARK, W.: El periodismo futuro en la comunicación de masas. Buenos Aires. Troquel.
- COPPLE, N.: Un nuevo concepto de periodismo. México. Pax, 1968.
- SCHAFF, Adam: Historia y verdad. Barcelona. Grijalbo, 1975.
- GONZALEZ, Nazario: Periodismo e Historia Contemporánea. Madrid. Universidad Complutense, 1978.
- LOPEZ ESCOBAR, Esteban: Análisis del nuevo orden internacional de la información. Eunsa. Pamplona, 1978.
- SCHILLER, H.I.: El imperialismo USA en la comunicación de masas. Madrid. Akal, 1977.
- LOZANO BARTOLOZZI, Pedro: El ecosistema informativo (Introducción al estudio de las noticias internacionales). Pamplona. Eunsa, 1974.
- LOZANO BARTOLOZZI, Pedro: El ecosistema político (Teoría informativa de las relaciones internacionales). Pamplona. Eunsa, 1976.
- EDWARDS, David: Análisis de la política internacional. Buenos Aires. Paidós, 1970.
- DEUTSCH, Karl W.: El análisis de las relaciones internacionales. Buenos Aires. Paidós, 1974.
- MERLE, Marcel: Sociología de las relaciones internacionales. Madrid, Alianza Universidad, 1978.
- COHEN, Bernard C.: The Press and Foreign Policy. Princeton U. Press. Princeton, 1963.
- DUVERGER, Maurice: Metodología de las ciencias sociales. Barcelona. Ariel.
- OSMAÑCZYK, E.J.: Enciclopedia mundial de las relaciones internacionales y de las Naciones Unidas. México. Fondo de Cultura Económica.

### C) ORIENTACIO I AVALUACIO DEL CURS

En el marc dels estudis de Ciències de la Informació, les Relacions tenen una doble vessant: com matèria específica en el seu contingut teòric i com objecte de la informació. En aquest segon aspecte, s'obra un ample camp de investigació, en molts casos sense explorar, en el que intervenen des dels estudis dels codis lingüístics (de documents, discursos, textos diversos, premsa ...), els models d'anàlisi en els mitjans de comunicació, hemerografia, fins les estructures internacionals de la comunicació. Actors, subjectes, missatges, codis, mitjans i audiències intervenen en aquest complex entramat comunicatiu a nivell internacional. El periodista especialitzat els deu conèixer per poder-los interpretar.

A principi de curs, l'alumne podrà escollir un dels sistemes següents d'avaluació:

a) Avaluació continuada (per aquells alumnes que assisteixin regularment a classe, tant a les sessions teòriques com a les pràctiques) sobre les proves i exercicis que es vagin fent durant el curs. Aquesta avaluació es farà per trimestre.

b) Avaluació mitjançant exàmens trimestrals, orals o escrits, per aquells alumnes que no puguin assistir regularment a les classes. Les dates dels exàmens es faran públiques amb un mes d'antelació.

c) Per insuficiència o defecte de les anteriors avaluacions, l'alumne sempre conservarà el dret a presentarse a l'exàmen final. La data i hora seran fixades per la Secretaria de la Facultat.

### D) SEMINARIS

A.- Periodisme especialitzat: Economia.

B.- Periodisme especialitzat: Ciència.

C.- Periodisme especialitzat: Informació militar.